

sündinud middagi, mis mo lotust olleks toetanud.

Agga teisel päeval, mil kuningas ommad wäed ülle watas, ja kui lõppetud olli, hüdis ta: Kus on se mees, kes eile kello 11 künni 12 minno proua toa ees wahhi peäl olli, se astugo wälja.

Ma astusin wälja, agga kuidas minno südda peksis et tahtis rinnust wälja karrata! Kui kuningas mind peast jallust sadik olli ülle wadand, hüdis ta: „Kaks underupseri astugo wälja! wõtke ta kamsul mahha!“ Minna ei teädnud muud keddagi mõttelda, kui et ma eilse laulmise pärrast, mis ehk kuningast olli pahhandanud, piddin tufeldada sama, ja hakkasin wärrisedes armo palluma. Agga kuningas ei lastnud, ütles: „Ärra sonni! west mahha!“ underupserid teggid sedda, mis kästi, — ja kuningas ütles jälle: „Püfsid mahha!“

Et ruum otsa lõppeb, peame jutto lõppetust tullewase aasta Kalendri jauks jätma.
